

GOLD

BIJ WK FEEDER

Frank van der Schaft (34) beleefde medio februari bij het WK Feeder zijn *finest hour* als wedstrijdvisser. In de Zuid-Afrikaanse hitte werd hij met Team Holland tweede en veroverde hij individueel de gouden plak. Hét VISblad blikte met Frank terug en ziet dat zijn aanpak ook in ons koude kikkerlandje werkt.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: WILLEM KWINTEN

“**H**iervan gaat de vis in elk geval niet beter bijten”, mompelt Frank terwijl hij de capuchon van zijn warmtepak opzet. Een woeste hagelbui trekt over recreatiegebied Spaarnwoude. Vijf minuten later schijnt de zon alweer – maar roert zijn staart. “Door zo’n bui kan de watertemperatuur wel een halve graad zakken en daar reageert de vis vaak slecht op”, licht Frank toe na zijn eerste worp. “In Zuid-Afrika was het elke dag ruim dertig graden en smeerden we ons in met factor vijftig. Dat was andere koek.” Met een plons landt de lege

40-grams korf vlak voor een rietkraag, op zo’n vijftig meter uit de kant. Frank clipt zijn lijn en draait direct weer binnen. Vervolgens brengt hij met drie nauwkeurige worpen het eerste voer op zijn stek.

RUMOER

“Zoals gebruikelijk in de wedstrijdvisserij mocht je in Zuid-Afrika de eerste tien minuten alleen voeren”, blikt Frank terug op het WK. “Op twee afstanden legde ik een voerstek aan: op 37 en op 22 meter uit de kant bracht ik op beide plekken vier volle korven. Met het team hadden we die strategie besproken. Ik begon met vissen op de verste stek en

MET ZIJN 'TEMPOVISSERIJ' VING FRANK BIJ DE EERSTE WEDSTRIJD VAN HET WK FEEDER IN ZUID-AFRIKA IN VIJF UUR TIJD MAAR LIEFST 102 VISSSEN

bracht dichterbij om de tien tot vijftien minuten alleen voer. De reden was simpel: iedereen had daarvoor een half uur lang zijn visplek in orde gemaakt op plateaus die in kniediep water stonden. Meestal zorgt zulk rumoer ervoor dat de vis iets uit de oeverzone wegtrekt, om pas weer dicht onder de kant te komen zodra de rust is teruggekeerd."

TEMPOVISSERIJ

Dat was precies wat er gebeurde aan het stuwmeer achter De Bloemhof, het wedstrijdparcours van het WK Feeder. "Een uitgestrekt, maar ondiep water", beschrijft Frank de stek. Na de vangst van een tiental vissen in het eerste uur – graskarpers en 'schubjes' tot een kilo zwaar – besloot hij te switchen naar de stek op 22 meter afstand. Die tactiek bleek een gouden greep: hij begon direct vis te vangen en dat ging zo door tot het einde van de wedstrijd. "Omdat iedereen goed ving, had ik een streepje voor aangezien ik mijn vissen sneller in het net had", aldus Frank. Met zijn 'tempovisserij' ving hij in vijf uurtjes maar liefst 102 vissen met een totaalgewicht van 44 kilo. Daarmee won hij de eerste wedstrijd soeverein.

NYLON VOOR DEMPING

Van tempovissen is in Spaarnwoude vooralsnog geen sprake – aanbeten blijven de eerste anderhalf uur uit. Wel vist Frank net als tijdens het WK gericht op karper met op zijn spoel een 25/00 nylon lijn. "Karper pakt het aas in de regel overtuigend, dus dan mis je de gevoeligheid van gevlochten lijn niet. De demping van nylon is zelfs welkom tijdens een felle karperdril." Frank's onderlijn is 20/00 dik en op de stevige

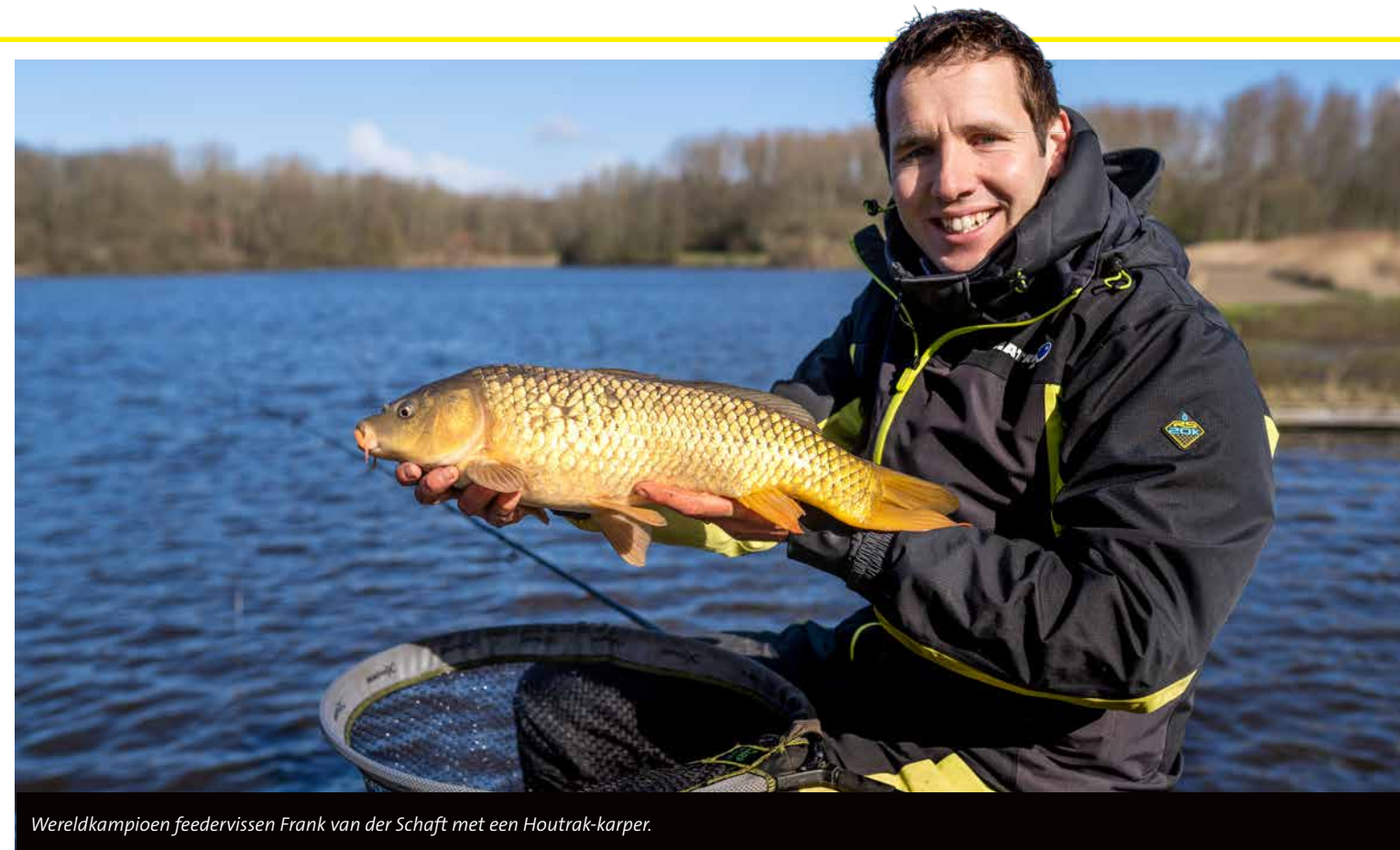
haak met een ruime bocht (maatje 10) zit slechts één maiskorrel – de haakpunt steekt er subtiel uit. "Voor in de korf gebruik ik een simpel feedervoertje", vervolgt Frank terwijl hij zijn hengeltop nauwlettend in het oog houdt. "In Zuid-Afrika gebruikten we lokaal voer waar onder meer maismeel in zat. Het werkte uitstekend. Een zoet voertje met maissmaak doet het voor karper vrijwel altijd perfect."

SPORTIEVE DRIL

Uit het niets trekt het felrode topje van Frank's hengel krom. De kersverse wereldkampioen reageert alert en ziet hoe de lichte feederstok na de aanslag hoepelrond blijft staan. Hangen! Een jongvolwassen schubkarpertje glijdt na een pittige, maar beheerste drill in het net. "Dit formaat vissen nam in Zuid-Afrika lange runs door de slip", vertelt Frank terwijl hij de vis geroutineerd onthaakt. "De meeste schubjes daar waren nog een slagje kleiner en er liepen ook regelmatig graskarpertjes tussendoor." In een handomdraai heeft Frank zijn haak opnieuw beaasd. De vers gevulde korf gaat met een vlotte worp te water.

GRASKARPERS

Frank beschrijft hoe de schubkarpers veel slechter beten op de tweede wedstrijddag van het WK, vermoedelijk als gevolg van het stralende weer. Die omslag verraste hem enigszins. "Terwijl de wind aantrok en langzaam draaide, merkte ik dat de graskarpers op mijn stek actiever begonnen te azen. De maiskorrels bleken telkens al vlak na de worp van mijn haak te zijn gesnoept. Daarom besloot ik veel vaker in te gooien en natter voer te ge-

Wereldkampioen feedervissen Frank van der Schaft met een Houtrak-karper.

bruiken, zodat het sneller loskwam uit de korf. Had ik binnen dertig seconden nog geen aanbeet gezien, dan draaide ik alweer binnen." In de laatste twee uur ving Frank maar liefst veertig vissen, vrijwel uitsluitend graskarpers. Zijn burens kopieerden zijn aanpak, maar kregen de slag te laat te pakken. "Mijn dagresultaat van 21 kilo bleek echter nét genoeg te zijn om opnieuw mijn vak te winnen en de gouden plak

binnen te slepen. Het was echt een WK met twee gezichten."

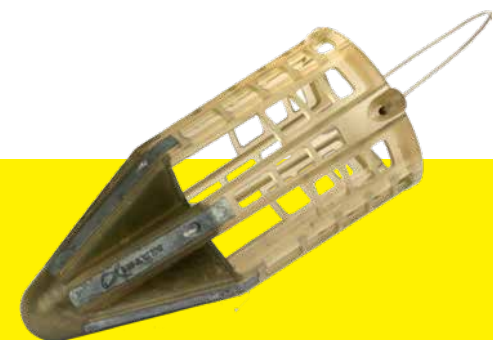
TWEE VOERSTEKJES

Als Frank even later ook met de tweede vangst van deze ochtend poseert – opnieuw een schubkarpertje – lijkt het erop dat de vis de voerplek definitief heeft gevonden. Toch blijkt het de laatste vis van de dag. Frank reflecteert: "Hoewel ik nu op één plek heb gevestigd, kan het

ook hier wel degelijk lonen om twee voerstekjes te maken. Vooral op wateren met flink veel jonge karper vis je zo heel effectief met de feeder. Je legt dan bijvoorbeeld één voerstek aan op een ondiep plateau op afstand en een tweede op een dieper gelegen talud dichterbij. Door om de zoveel tijd te wisselen tussen je stekken, ontdek je vanzelf waar de vis op dat moment het best aast."

ZELF VERDIEND

Niet alleen individueel, maar ook gezien de prestatie met Team Holland blikt Frank tevreden terug op het WK. Hun sterke resultaten in Zuid-Afrika zijn volgens hem vooral te danken aan de goede samenwerking binnen het team. Ook de intensieve, extra trainingsweek voorafgaand aan de wedstrijden heeft geholpen. "Het kost altijd minstens een paar dagen om te leren hoe de vis ergens aast en hoe je daar je voerstrategie en materiaal precies op afstemt", aldus Frank. "Dat proces van aanscherpen is waar wedstrijdvisseren in essentie om draait. Geluk was er voor ons niet bij op dit WK; we hebben onze prijzen helemaal zelf verdiend."

>> MATERIAAL

Op de haak prikt Frank slechts één maiskorrel waar de haakpunt subtiel uitsteekt.

Door het voer gaat elk worp wat mais, geweekte hennep en maden.

De lijnclip maakt het mogelijk om iedere worp precies even ver te werpen.